

prima instanță: I. Busuioc
instanța de apel: D. Manole, N. Traciuc, E. Fistican

dosarul nr. 2ra-3058/13

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Aurelia Plămădeală

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Aureliei Plămădeală împotriva Academiei de Administrare Publică de pe lângă Președintele Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Aurelia Plămădeală și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 decembrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 12 octombrie 2012, Aurelia Plămădeală a depus cerere de chemare în judecată împotriva Academiei de Administrare Publică de pe lângă Președintele Republicii Moldova cu privire la restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și anularea concursului.

În motivarea acțiunii a indicat că legislația nu permite admiterea în câmpul muncii a profesorilor pensionați în cazul când nu se respectă dreptul la muncă a altor angajați.

Afirmă că în conformitate cu Regulamentul atât angajarea cât și eliberarea din funcții se efectuează doar prin concurs.

Consideră că decizia administrației cu privire la desfășurarea unui nou concurs este neîntemeiată, deoarece ea a fost informată legal că pârâul nu va anunța un nou concurs.

Solicită angajarea la lucru de la 03 septembrie 2012 cu achitarea salariului și anularea concursului anterior anunțat la Catedra Limbi Străine Aplicate.

Tot la 12 octombrie 2012 Aurelia Plămădeală a depus cerere de completare, solicitând angajarea în câmpul muncii de la 03 septembrie 2012 cu achitarea

salariului, repararea prejudiciului moral din contul Anei Gorea în sumă de 50000 lei și din contul Academiei de Administrare Publică de pe lângă Președintele Republicii în sumă de 50000 lei.

În susținerea cerințelor sale a indicat că activează la Academie deja 13 ani, astfel a fost eliberată ilegal din funcție, pe când Ana Corea activează o perioadă de 5 ani, astfel fiind angajată ilegal în funcție, deoarece concursul a fost anunțat în termen de 4 ani de activitate în domeniul instruirii funcționarilor publici, respectiv fiindu-i fost încălcat dreptul la muncă.

La 12 noiembrie 2012, Aurelia Plămădeală a depus o cerere de completare a cerințelor sale, solicitând restabilirea la lucru în temeiul art. 83 alin. (4) Codul muncii, anularea concursului anunțat anterior la Catedra Limbi Străine Aplicate în conformitate cu art. 82 lit. e) Codul muncii, repararea prejudiciului material în conformitate cu prevederile Codului muncii, achitarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru începând de la 04 septembrie 2012 și repararea prejudiciului moral prin achitarea unui salariu mediu lunar.

În susținerea cererii menționează că art. 88 alin. (2) Codul muncii prevede că în cazul în care, după expirarea termenului de preavizare de 2 luni, nu a fost emis ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) de concediere a salariatului, această procedură nu poate fi repetată în cadrul aceluiași an calendaristic. În termenul de preavizare nu se include perioada aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii și în concediul medical.

Susține că nici la 29 octombrie 2012 nu i-a fost prezentat ordinul de încetare a contractului individual de muncă.

Consideră că decizia de preavizare este neîntemeiată, deoarece nu a fost înștiințată în scris referitor la încetarea contractului de muncă până la 02 iunie 2012.

În cadrul dezbaterilor judiciare, Aurelia Plămădeală a mai depus o cerere de concretizare, prin care a solicitat declararea ilegală a ordinului nr. 225-P din 04 septembrie 2012 emis de Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele RM, restabilirea în funcția de lector superior universitar, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 05 septembrie 2012-14 decembrie 2012 în sumă 17750 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei.

În susținerea pretențiilor sale reclamanta indică că la 27 februarie 2007 ea a fost numită în funcția de lector superior universitar la Catedra comunicare și limbi moderne, prin concurs pe un termen de cinci ani, adică până la 27 februarie 2012, fapt ce se confirmă prin extrasul din ordinul nr. 43-P din 01 martie 2007, emis de către Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele RM.

Afirmă că la 10 martie 2008 denumirea catedrei a fost modificată.

La 15 septembrie 2011 a mai fost încheiat cu pârâtul un contract individual de muncă nr. 49-CP privind angajarea ei în funcția de lector superior universitar la Catedra limbi străine aplicate pentru anul de studii 2011-2012.

Conform art. 83 alin. (1) Codul muncii în caz de încetare a contractului individual de muncă pe durată determinată în legătură cu expirarea termenului său, salariatul trebuie să fie înștiințat în scris de către angajator despre acest fapt cu cel

puțin 10 zile lucrătoare înainte. Înștiințarea salariatului de către angajator în cazul dat se face prin emiterea unui ordin special ce se aduce la cunoștință celui înștiințat sub semnătură. Pe când, ea un asemenea ordin nu a semnat.

Mai indică că imediat după expirarea concediului de odihnă anual, pârâțul a emis la 04 septembrie 2012 ordinul nr. 225-P cu privire la desfacerea contractului individual de muncă cu ea, în legătură cu expirarea termenului, deși contractul individual de muncă expira la 14 septembrie 2012.

Susține că a fost concediată fără respectarea procedurii legale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 decembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013 a fost respins apelul declarat de către Aurelia Plămădeală și menținută hotărârea primei instanțe.

La 04 iunie 2013, Aurelia Plămădeală a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la restabilire la locul de muncă în conformitate cu art. 83 alin. (4) din Codul muncii, încasarea salariului mediu lunar în conformitate cu adeverința anexată la dosar începând cu 04 septembrie 2012 până la 05 septembrie 2013 și a ajutorului material la concediul de odihnă anual (03 iulie 2013-05 septembrie 2013) în sumă de 46150 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei, iar în total în sumă de 66150 lei.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță cât și instanța de apel au respins neîntemeiat acțiunea, deoarece ordinul de angajare în funcție de lector superior universitar din 27 februarie 2007 a fost emis în lipsa unui contract de muncă pentru 5 ani de activitate, iar contractul de muncă pe termen determinat din 27 februarie 2007 a fost modificat în temeiul art.68 alin. (2) lit. d) Codul muncii, dar la 27 februarie 2012 contractul de muncă pe termen determinat pentru 5 ani de activitate nu a fost modificat în temeiul art. 68 alin.(2) lit. a) din Codul muncii, respectiv se consideră prelungit pe durată nedeterminată în conformitate cu art. 83 alin. (4) din Codul muncii.

La 08 iulie 2013 recurenta a depus cerere de completare la cererea de recurs din 04 iunie 2013, prin care a solicitat admiterea recursului, , casarea hotărârilor judecătorești, declararea ilegalității ordinului 225-P din 04 septembrie 2012 restabilirea la locul de muncă în conformitate cu art. 83 alin. (4) din Codul muncii, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada de la 04 septembrie 2012 până la 03 septembrie 2013 și a ajutorului material la concediul anual de odihnă pentru perioada 01 iulie 2013 - 03 septembrie 2013 în sumă de 46150 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

În motivarea cererii a invocat că ambele instanțe au dat o apreciere greșită raportului juridic stabilit între părți, au elucidat eronat circumstanțele, deoarece nici nu a fost identificată lipsa contractului de muncă pe termen determinat din 27 februarie 2007 și a contractului de muncă pe termen determinat neîncheiat la 27 februarie 2012 până la 04 septembrie 2012, susținând că nu au fost stabilite modificările la contractul de muncă pe termen determinat din 27 februarie 2007 pentru anii de studii încheiate în privința cuantumului retribuirii muncii.

Consideră că art. 82 lit. f) este aplicat greșit în temeiul ultimei modificări la contract (indicat în carnetul de muncă) în privința cuantumului retribuirii muncii pentru anul de studii 2011-2012.

Afirmă că denumirea Catedrei este indicată greșit în ordinul de încetare a contractului de muncă din 04 septembrie 2012 și nu este indicat transferul la Catedra Științe Politice și Relații Internaționale, fapt confirmat prin ordinul de acordare a concediului anual de odihnă.

La 20 august 2013 recurenta a mai depus o cerere de completare la cererea de recurs din 04 iunie 2013, menționând că la 27 februarie 2012 nu a fost înștiințată în scris referitor la posibila încetare sau modificare a contractului de muncă din 27 februarie 2007, dar informația referitor la încetarea contractului de muncă a parvenit ilegal în perioada concediului anual de odihnă la adresa de domiciliu nefuncțională.

Mai indică că în situația lipsei de ore la Catedră, nu a beneficiat de concediu de lungă durată în conformitate cu art. 300 Codul muncii.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Aurelia Plămădeală nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, criticile recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Aurelia Plămădeală, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Aurelia Plămădeală ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul Aureliei Plămădeală se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan